

Υπόθεση C-103/09

The Commissioners for Her Majesty's Revenue and Customs

κατά

Weald Leasing Ltd

[αίτηση του Court of Appeal
(England & Wales) (Civil Division)
για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως]

«Έκτη οδηγία ΦΠΑ — Έννοια της καταχρηστικής πρακτικής — Συμβάσεις χρηματοδοτικής μισθώσεως συναφθείσες από όμιλο εταιρειών με σκοπό την τμηματική καταβολή του μη εκπεστέου ΦΠΑ»

Προτάσεις του γενικού εισαγγελέα J. Mazák της 26ης Οκτωβρίου 2010 . . . I - 13591

Απόφαση του Δικαστηρίου (τρίτο τμήμα) της 22ας Δεκεμβρίου 2010 . . . I - 13607

Περίληψη της αποφάσεως

1. *Φορολογικές διατάξεις — Εναρμόνιση των νομοθεσιών — Φόροι κύκλου εργασιών — Κοινό σύστημα φόρου προστιθέμενης αξίας — Έκτη οδηγία — Πράξεις συνιστώσες καταχρηστική πρακτική — Έννοια*
(Οδηγία 77/388 του Συμβουλίου)

2. *Φορολογικές διατάξεις — Εναρμόνιση των νομοθεσιών — Φόροι κύκλου εργασιών — Κοινό σύστημα φόρου προστιθέμενης αξίας — Έκτη οδηγία — Πράξεις συνιστώσες καταχρηστική πρακτική*
(Οδηγία 77/388 του Συμβουλίου)

1. Το φορολογικό πλεονέκτημα που απορρέει από την εκ μέρους επιχειρήσεως σύναψη συμβάσεων χρηματοδοτικής μισθώσεως περιουσιακών στοιχείων, αντί της απευθείας αγοράς των εν λόγω περιουσιακών στοιχείων, δεν συνιστά φορολογικό πλεονέκτημα αντίθετο προς τον σκοπό που επιδιώκουν οι οικείες διατάξεις της έκτης οδηγίας 77/388, περί εναρμόνισης των νομοθεσιών των κρατών μελών των σχετικών με τους φόρους κύκλου εργασιών, όπως τροποποιήθηκε με την οδηγία 95/7, και της εθνικής νομοθεσίας η οποία μεταφέρει την οδηγία αυτή στην εσωτερική έννομη τάξη, υπό την προϋπόθεση ότι οι όροι αυτών των συμβάσεων, όπως μεταξύ άλλων, οι σχετικοί με τον καθορισμό του ύψους των μισθωμάτων, ανταποκρίνονται στους συνήθεις όρους της αγοράς και ότι η συμμετοχή ενδιάμεσης τρίτης εταιρείας στις εν λόγω πράξεις δεν μπορεί να παρεμποδίσει την εφαρμογή των εν λόγω διατάξεων, γεγονός το οποίο εναπόκειται στο αιτούν δικαστήριο να εξακριβώσει.

Το γεγονός ότι η επιχείρηση αυτή δεν επιδιέχεται, στο πλαίσιο των συνήθων εμπορικών συναλλαγών της, στη σύναψη συμβάσεων χρηματοδοτικής μισθώσεως δεν ασκεί συναφώς επιρροή. Συγκεκριμένα, η διαπίστωση της υπάρξεως καταχρηστικής πρακτικής δεν οφείλεται

στη φύση των εμπορικών συναλλαγών στις οποίες επιδιέχεται συνήθως το πρόσωπο που διενεργεί τις επίμαχες πράξεις, αλλά στο αντικείμενο, στον σκοπό και στα αποτελέσματα των πράξεων αυτών.

(βλ. σκέψεις 44-45, διατακτ. 1)

2. Αν ορισμένοι όροι των συμβάσεων χρηματοδοτικής μισθώσεως που συνάπτει ορισμένη επιχείρηση και/ή η παρεμβολή ενδιάμεσης τρίτης εταιρείας στις συμβάσεις αυτές συνιστούν καταχρηστική πρακτική, οι εν λόγω συμβάσεις πρέπει να αναχαρακτηρισθούν προκειμένου να αποκατασταθούν τα πράγματα στην κατάσταση που θα υφίστατο αν δεν υπήρχαν τα εν λόγω καταχρηστικά στοιχεία των ανωτέρω συμβατικών όρων και/ή η παρεμβολή της ανωτέρω εταιρείας. Στο πλαίσιο αυτό, ο εν λόγω αναχαρακτηρισμός δεν πρέπει να υπερβαίνει το αναγκαίο μέτρο για τη διασφάλιση της εισπράξεως του ακριβούς ποσού του φόρου προστιθέμενης αξίας και την αποφυγή της απάτης.

(βλ. σκέψεις 52-53, διατακτ. 2)